

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. július 17.*

A C-500/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Giudice di Pace di Genova (Olaszország) a Bírósághoz 2006. december 8-án érkezett, 2006. október 23-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Corporación Dermoestética SA**

és

a **To Me Group Advertising Media**

között,

a **Cliniche Futura Srl**

* Az eljárás nyelve: olasz.

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, L. Bay Larsen, K. Schieman, J. Makarczyk (előadó) és J.-C. Bonichot bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. november 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Corporación Dermoestética SA képviseletében G. Conte, valamint G. Giacomini, E. Boglione és S. Cavanna, avvocati,
- a To Me Group Advertising Media képviseletében A. Fornesi és C. Prudenzano, avvocatessa,
- a Cliniche Futura Srl képviseletében S. Cavanna és E. Boglione, avvocati,
- az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: M. Fiorilli, avvocato dello Stato,
- a belga kormány képviseletében A. Hubert, meghatalmazotti minőségben,

- a holland kormány képviselőjében H. G. Sevenster és M. de Grave, meghatalmazotti minőségben,

- a szlovák kormány képviselőjében J. Čorba, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében E. Traversa és F. Amato, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. január 31-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 3. cikk (1) bekezdése g) pontjának, valamint az EK 4., EK 10., EK 43., EK 49., EK 81., EK 86. és az EK 98. cikk értelmezésére irányul.

- 2 E kérelmet a Corporación Dermoestética SA (a továbbiakban: Dermoestética) spanyol jog szerinti, a kozmetikai és kozmetológiai ágazatban működő vállalkozás, illetve a To Me Group Advertising Media (a továbbiakban: To Me Group) reklámügynökség között amiatt folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, mert ez utóbbi esetlegesen nem teljesítette a Dermoestética javára szervezendő reklámkampányra vonatkozó szerződést.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 Az 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.) módosított, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o., a továbbiakban: 89/552 irányelv) 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamoknak továbbra is jogában áll a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatóktól megkövetelni a szigorúbb vagy részletesebb szabályok kidolgozását az ezen irányelv által érintett területeken.” [Helyes fordítás: a tagállamoknak jogában áll, hogy a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatók számára szigorúbb vagy részletesebb szabályokat írjanak elő az ezen irányelv által érintett területeken.]

- 4 A 89/552 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Tilos az olyan gyógyászati termékek, illetve gyógykezelés televíziós hirdetése, amelyek csak vényre kaphatók abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a műsorszóró tartozik.”

A nemzeti szabályozás

- 5 A 2004. május 3-i 112. sz. törvénnyel (a GURI 2004. május 5-i 104. számának rendes melléklete) módosított, az egészségügyi reklámokról és az egészségügyi foglalkozások körében történő visszaélések visszaszorításáról szóló, 1992. február 5-i 175. sz. törvény

(legge n. 175, norme in materia di pubblicità sanitaria e di repressione dell'esercizio abusivo delle professioni sanitarie) (a GURI 1992. február 29-i 50. száma, 4. o., a továbbiakban: 175/1992. sz. törvény) 1. cikkének (1) bekezdése szerint:

„(1) A hatályos jogszabályok által előírt és szabályozott egészségügyi szakmák és egészségügyi kiegészítő szakmák gyakorlására vonatkozó reklám kizárólag azokon az épületeken elhelyezett táblákon megengedett, ahol a szakmai tevékenység zajlik, továbbá telefonkönyvben, a kategória általános névjegyzékeiben és kizárólag az egészségügyi foglalkozást folytatóknak szánt időszakos kiadványokban elhelyezett hirdetések útján, napilapok és időszakos tájékoztató kiadványok, valamint a helyi rádió és televíziós műsorszolgáltatók útján megengedett.

[...]”

6 A 175/1992. sz. törvény 4. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„A jogszabályi engedélyhez kötött magánszanatóriumokra, valamint az egy vagy több területen specializálódott rendelőkre vonatkozó reklám megengedett kizárólag azon épületeken elhelyezett táblákon szereplő feliratokon, ahol a szakmai tevékenység zajlik, továbbá telefonkönyvben, a kategória általános névjegyzékeiben és a kizárólag az egészségügyi foglalkozást folytatóknak szánt időszakos kiadványokban, valamint napilapokban, időszakos tájékoztató kiadványokban és a helyi rádió- és tévécsatornákon, a speciális orvosi és sebészi tevékenységek, valamint a ténylegesen végrehajtott diagnosztikai és terápiás eljárások feltüntetésének lehetőségével, amennyiben ezen információk mellett az egyes szakterületekért felelősök család- és keresztnéve, valamint szakmai fokozata feltüntetésre kerül.”

7 E törvény 5. cikke értelmében:

„(1) A 4. cikk szerinti reklámot az adott tartományok a szakmai testületek és kollégiumok tartományi szövetségeinek – amennyiben léteznek ilyenek – meghallgatását követően engedélyezik, amelyek felelősséget vállalnak az iskolai és tudományos címek meglétéért és érvényességéért, valamint azért, hogy a tábla, felirat vagy hirdetés megfeleljen a 2. cikk (3) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti esztétikai követelményeknek.

[...]

(3) A jelen cikk szerinti hirdetéseknek fel kell tüntetniük a tartományi engedély azonosító adatait.

(4) A 4. cikk szerinti intézmények tulajdonosai és egészségügyi igazgatói, amennyiben tartományi engedély nélkül hirdetnek a megengedett formákban, a megrovás vagy az egészségügyi foglalkozástól való időleges eltiltás büntetésében részesülhetnek, az 1950. április 5-i 221. sz. köztársasági elnöki rendelettel jóváhagyott rendelet 40. cikke értelmében.

(5) Amennyiben a hirdetés nem valós adatokat tartalmaz az intézmény számára engedélyezett tevékenység vagy szolgáltatások vonatkozásában, vagy nem tartalmazza az egészségügyi igazgató megjelölését, az egészségügyi tevékenység gyakorlására vonatkozó közigazgatási engedélyét hat hónaptól egy évig terjedő időtartamra fel kell függeszteni.

[...]”

8 A 175/1992. sz. törvény 9a. cikke szerint:

„Az 1. cikk szerinti egészségügyi tevékenységet gyakorlók, valamint a 4. cikk szerinti egészségügyi intézmények a jelen törvény által megengedett formákban hirdethetnek, az előző évre bevallott jövedelem 5%-ának megfelelő költséghatáron belül.”

9 A 175/1992. sz. törvény végrehajtására kiadott 1994. szeptember 16-i 657. sz. miniszteri rendelet (a GURI 1994. november 30-i 280. száma 18. o., a továbbiakban: 657/1994. sz. rendelet) az egészségügyi reklám céljait szolgáló táblák, feliratok és hirdetések esztétikai tulajdonságait szabályozza. E rendelet azonban nem tartalmaz a televíziós hirdetésekre vonatkozó különleges rendelkezést.

10 „A gazdasági és szociális fellendülés, a közkiadások visszafogása és ésszerűsítése céljából elfogadott sürgős rendelkezésekről, valamint a bevételek és az adóelkerülés elleni küzdelem területén történő beavatkozásokról szóló, 2006. július 4-i 223. sz. törvényrendelet módosításokkal törvénnyé való átalakításáról” szóló, 2006. augusztus 4-i 248. sz. törvény (legge n. 248, conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 4 luglio 2006, n. 223, recante disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonché interventi in materia di entrate e di contrasto all’evasione fiscale) (a GURI 2006. augusztus 11-i 186. számának rendes melléklete, a továbbiakban: 248/2006. sz. törvény) elfogadására az alapügy tényállásának bekövetkezését követően került sor.

11 A 248/2006. sz. törvény „Sürgős intézkedések a verseny és a versenyképesség fejlesztése, növekedése és előmozdítása, a fogyasztók védelme és a termelő ágazatok liberalizációja céljából” címet viselő I. címében található 2. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szabad verseny és a szolgáltatások és személyek szabad mozgása közösségi alapelveivel összhangban, valamint annak biztosítása céljából, hogy a fogyasztóknak

tényleges választási lehetőségük legyen jogaik gyakorlása és a piacon található szolgáltatások összehasonlítása során, a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjától hatályon kívül kerül minden olyan törvényi és rendeleti rendelkezés, amelyek a szabadfoglalkozású és szellemi tevékenységek vonatkozásában az alábbiakat írják elő:

[...]

- b) a szakmai végzettségről és specializációról, az ajánlott szolgáltatás tulajdonságairól, valamint a szolgáltatások áráról és összköltségéről szóló, az üzenet átláthatósága és valóságtartalma azon kritériumainak megfelelő tájékoztató reklám akár részleges tilalmát, amely kritériumok tiszteletben tartását a szakmai testület ellenőrzi;

[...]

(2) Kivételt képeznek az országos egészségügyi szolgálat keretében vagy azzal szerződéses keretben nyújtott szakmák gyakorlásáról, valamint az esetlegesen a fogyasztók védelmében általános jelleggel előzetesen maximált díjakról szóló rendelkezések [...].”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 2005. október 10-én kötött szerződésben a Dermoestética azzal bízta meg a To Me Groupot, hogy az olasz Canale 5 nemzeti televíziós csatornán kozmetológiai szolgáltatásaira vonatkozó reklámkampányt szervezzen. E szerződés megkötésére a Dermoestética olaszországi leányvállalatánál, a Cliniche Futura Srl-nél került sor.

- 13 A To Me Group, miután felvett 2000 euró előleget, közölte a Dermoestéticával, hogy a sugárzás lehetetlen az országos szintű csatornákon, de rendelkezésre áll a tekintetben, hogy reklámhelyeket keressen a helyi csatornákon.
- 14 Mivel a To Me Group megtagadta a felvett előleg visszafizetését arra hivatkozással, hogy az nem fedezte a reklámkampány elindítása érdekében kifejtett tevékenységének óradíjait sem, a Dermoestética a kérdést előterjesztő bíróságtól kérte a vitatott szerződés felbontását azzal az indokkal, hogy a To Me Groupnak felróhatóan a szerződést nem tudja teljesíteni. Az alapeljárás felperese egyidejűleg kérte ez utóbbi kötelezését az említett előleg visszafizetésére.
- 15 Védekezésül a To Me Group arra hivatkozott, hogy a 175/1992. sz. törvény és a 657/1994. sz. miniszteri rendelet miatt lehetetlen teljesítenie a szerződésből eredő kötelezettségeit.
- 16 Az alapeljárás folyamán a Dermoestética és a Cliniche Futura Srl arra hivatkozott, hogy az egészségügyi intézmények reklámjára vonatkozó olasz szabályozás, és különösen az ilyen reklám országos szintű televíziós csatornákon történő sugárzását megtiltó rendelkezések összeegyeztethetetlenek az EK 43. és EK 49. cikkel.
- 17 E vonatkozásban a kérdést előterjesztő bíró megjegyzi, hogy az egészségügyi reklámok országos szintű televíziós csatornákon való megtiltása összeegyeztethetetlen a közösségi joggal. Álláspontja szerint ugyanis ez az EK 43. és EK 49. cikk tekintetében igazolatlan korlátozást jelent.

18 Ilyen körülmények között a Giudice di Pace di Genova felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1) Összeegyeztethető-e az EK 49. cikkel az olyan nemzeti jogszabály, mint a 175/[1992.] sz. törvény 4., 5. és 9a. cikke, valamint a 657/[1994.] sz. miniszteri rendelet, illetve az a közigazgatási gyakorlat, amely tiltja a megfelelő engedéllyel rendelkező egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi és sebészeti kezeléseket országos szintű televíziós csatornákon történő reklámozását, még akkor is, ha ugyanez a reklámozás megengedett a helyi televíziós csatornákon, és amely ugyanakkor e reklám sugárzása tekintetében az előző évben bevallott jövedelem 5%-ában költséghatárt állapít meg?
- 2) Összeegyeztethető-e az EK 43. cikkel az olyan nemzeti jogszabály, mint a 175/[1992.] sz. törvény 4., 5. és 9a. cikke, valamint a 657/1994. sz. miniszteri rendelet, illetve az a közigazgatási gyakorlat, amely tiltja a megfelelő engedéllyel rendelkező egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi és sebészeti kezeléseket országos szintű televíziós csatornákon történő reklámozását, még akkor is, ha ugyanez a reklámozás megengedett a helyi televíziós csatornákon, és amely ugyanakkor ezen utóbbi helyi szintű reklám terjesztését az egyes önkormányzatok által a vonatkozó megyei szakmai testületek meghallgatását követően kiadott előzetes engedélyhez köti, és e reklám tekintetében az előző évben bevallott jövedelem 5%-ában költséghatárt állapít meg?
- 3) Ellentétes-e az EK 43., illetve EK 49. cikkel a megfelelő engedéllyel rendelkező egészségügyi magánintézményekben végzett esztétikai jellegű orvosi és sebészeti kezeléseket tájékoztató reklámozásának a helyi önkormányzatok, illetve szakmai testületek által kiadott további előzetes engedélytől való függővé tétele?
- 4) A Federazione nazionale degli ordini dei medici (FNOMCEO) (orvosi szakmai testületek országos szövetsége) és a társult orvosi szakmai testületek, az egészségügyi szakmák reklámozását korlátozó etikai kódex elfogadásával, valamint az orvosi reklámra vonatkozó hatályos jogszabályok olyan értelmezési gyakorlatának kialakításával, amely erőteljesen korlátozza az orvosokat saját tevékenységük reklámozásában – mindkét intézkedés kötelezően vonatkozik valamennyi orvosra –, korlátozták-e a versenyt a vonatkozó nemzeti jogszabályokban

megengedettnél nagyobb mértékben, és megsértették-e ezzel az EK 81. cikk (1) bekezdését?

- 5) Mindenesetre, a FNOMCEO értelmezési gyakorlata ellentétes-e az EK 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjával, az EK 4., EK 98., EK 10., EK 81. és esetleg az EK 86. cikkel, mivel ezt a gyakorlatot olyan nemzeti jogszabály teszi lehetővé, amely az illetékes megyei szakmai testületek számára anélkül írja elő az orvosok reklámüzenetei átláthatóságának és valóságtartalmának ellenőrzését, hogy meghatározná e hatáskör gyakorlásának kritériumait és módjait?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az elfogadhatóságról

- 19 Az olasz kormány elfogadhatatlansági kifogást emel a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem egészével szemben. A Bizottság pedig a negyedik és ötödik kérdés elfogadhatatlanságára hivatkozik.
- 20 Először is, azzal kapcsolatban, hogy a kérdést előterjesztő bíró az alapügy megoldása szempontjából állítólagosan figyelmen kívül hagyta a 223/2006. sz. törvényrendelet hatályba lépését, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróságnak nem feladata, hogy állást foglaljon az alapügy megoldása tekintetében releváns nemzeti rendelkezések alkalmazhatóságáról, a Bíróság feladata ugyanis az, hogy – a közösségi és nemzeti bíróságok közötti hatáskörmegosztás keretén belül – figyelembe vegye az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés háttérül szolgáló szabályozást, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szerepel (e tekintetben lásd a C-475/99. sz., *Ambulanz Glöckner* ügyben 2001. október 25-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-8089. o.] 10. pontját és a C-153/02. sz. *Neri*-ügyben 2003. november 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13555. o.] 34. és 35. pontját, valamint a C-28/04. sz., *Tod's és Tod's France* ügyben 2005. június 30-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-5781. o.] 14. pontját).

- 21 Az EK 234. cikk alapján megindított eljárás során ugyanis a Bíróság és a kérdést előterjesztő bíróság hatásköre egyértelműen elkülönül, és a nemzeti jog értelmezésére kizárólag ez utóbbi jogosult (e tekintetben lásd a Bíróságnak a C-295/97. sz. Piaggio-ügyben 1999. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3735. o.] 29. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 22 Következésképpen a Bíróság nem foglalhat állást a 223/2006. sz. törvényrendelet jelen alapügyben történő alkalmazhatósága tekintetében.
- 23 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróságok által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések relevanciájának véelmét csak kivételesen lehet megdönteni, ha nyilvánvaló, hogy az e kérdésekkel érintett közösségi jogi rendelkezések kért értelmezése semmilyen kapcsolatban nem áll az alapügy tényállásával vagy tárgyával (lásd többek között a C-415/93. sz. Bosman-ügyben 1995. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4921. o.] 61. pontját és a C-355/97. sz., Beck és Bergdorf ügyben 1999. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-4977. o.] 22. pontját, valamint a C-222/05–C-225/05. sz., van der Weerd és társai egyesített ügyekben 2007. június 7-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4233. o.] 22. pontját).
- 24 Márpedig nem ez a helyzet az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első három kérdés esetében, mivel a 175/1992. sz. törvény vitatott rendelkezéseinek az EK 43. cikke és az EK 49. cikke tekintetével történő értelmezésének kérdése az alapjogvita lényege.
- 25 Következésképpen el kell utasítani az olasz kormánynek az említett kérdések elfogadhatatlanságával kapcsolatos érvelését.
- 26 Ezzel szemben a negyedik és ötödik kérdéssel kapcsolatban a kérdést előterjesztő bíróság nem fejt ki, hogy az orvosi etikai kódexnek és a FNOMCEO reklámozásra vonatkozó értelmezési gyakorlatának Bíróság általi vizsgálata miért lenne hasznos az alapügy megoldása szempontjából. Nem közli továbbá azt sem, milyen kapcsolat van a nemzeti jogi és az értelmezni kért közösségi jogi rendelkezések között.

- 27 Mindenesetre az előzetes döntéshozatalra utaló végzés nem tartalmazza sem az etikai kódex kérdéses rendelkezéseit, sem pedig a FNOMCEO értelmezési gyakorlatának bemutatását (lásd e tekintetben a C-338/04., C-359/04. és C-360/04. sz., Placanica és társai egyesített ügyekben 2007. március 6-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-1891. o.] 34. pontját).
- 28 Következésképpen a negyedik és ötödik kérdést elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az első, második és harmadik kérdésről

- 29 Első három kérdésével, amelyeket együtt kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, ellentétes-e az EK 43. és EK 49. cikkel az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi-sebészeti kezelések országos szintű televíziós csatornákon történő reklámozásának tilalmához vezet.
- 30 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból ugyanis kiderül, hogy a 175/1992. sz. törvény értelmében az egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi-sebészeti kezelések televíziós reklámja kizárólag a helyi közigazgatási hatóságok által a szakmai testületek meghallgatását követően kiadott engedély birtokában, az előző évben bevallott jövedelem 5%-ában megállapított költséghatáron belül, a helyi televíziós csatornákon megengedett, ami a kérdést előterjesztő bíró szerint gyakorlatilag az ilyen reklámozók országos szintű televíziós csatornákon való sugárzásának megtiltását jelenti.
- 31 Amint a főtanácsnok indítványának 58. pontjában kifejti, a reklámozásra vonatkozó, a 175/1992. sz. törvénnyel bevezetethez hasonló szabályozás olyan reklámozási tilalmat tartalmaz, amely meghaladja a 89/552 irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírtat. Bár ugyanezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy az irányelv hatálya alá tartozó területek vonatkozásában részletesebb vagy szigorúbb szabályokat határozzanak meg, a tagállamoknak ezt a hatáskörüket az EK-Szerződés által biztosított alapvető szabadságok tiszteletben tartásával

kell gyakorolniuk (lásd e tekintetben a C-6/98. sz. ARD-ügyben 1999. október 28-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-7599. o.] 49. pontját).

- 32 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság több alkalommal úgy határozott, hogy az EK 43. és az EK 49. cikkben előírt letelepedési szabadság, illetve szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának tekintendő minden olyan intézkedés, amely e szabadságok gyakorlását tiltja, zavarja, vagy kevésbé vonzóvá teszi (e tekintetben lásd a C-439/99. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2002. január 15-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-305. o.] 22. pontját, a C-451/03. sz., Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti ügyben 2006. március 30-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-2941. o.] 31. pontját, a C-65/05. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2006. október 26-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-10341. o.] 48. pontját, és a C-248/06. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2008. március 13-án hozott ítélet, 21. pontját).
- 33 Márpedig a reklámozásra vonatkozó olyan szabályozás, mint amelyet a 175/1992. sz. törvény előír, amely az egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi és sebészeti kezelések reklámozását feltételekhez kötöten, a helyi televíziós csatornákon engedi meg, ugyanezen reklámozást az országos szintű televíziós csatornákon viszont megtiltja, azon vállalkozások számára, amelyek székhelye nem az Olasz Köztársaság területén, hanem más tagállamban van, mint például a Dermoestética, komoly akadályt jelent annak, hogy tevékenységüket ez utóbbi tagállamban alapított leányvállalaton keresztül gyakorolják. Ez a szabályozás tehát e gazdasági szereplők számára megnehezíti az olasz piacra jutást (lásd analógia útján a C-442/02. sz. CaixaBank France ügyben 2004. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-8961. o.] 12–14. pontját, és a C-94/04. és C-202/04. sz., Cipolla és társai egyesített ügyekben 2006. december 5-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11421. o.] 58. pontját). Továbbá, a reklámozásra vonatkozó olyan szabályozás, mint amelyet a 175/1992. sz. törvény előír, amennyiben megakadályozza a Dermoestéticához hasonló társaságokat abban, hogy televíziós reklámok sugárzására irányuló szolgáltatásokat vegyenek igénybe, a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását jelenti.
- 34 Ezért úgy tekintendő, hogy az alapügyben szereplő, reklámozásra vonatkozó nemzeti szabályozás olyan nemzeti intézkedést jelent, amely alkalmas arra, hogy az EK 43. és EK 49. cikkben a Szerződés által garantált alapvető szabadságok gyakorlását zavarja, vagy kevésbé vonzóvá tegye.
- 35 A Bíróság ítélezési gyakorlatából azonban az is következik, hogy az ilyen rendelkezések indokoltak lehetnek, ha négy feltételnek megfelelnek: alkalmazásuk hátrányos

megkülönböztetéstől mentes, a közérdeken alapuló kényszerítő ok által igazoltak, alkalmasak az általuk elérni kívánt célok megvalósításának biztosítására, és nem lépnek túl az ennek eléréséhez szükséges mértéken (lásd a C-19/92. sz. Kraus-ügyben 1993. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-1663. o.] 32. pontját, a C-55/94. sz. Gebhard-ügyben 1995. november 30-án hozott ítélet [EBHT 1995., I-4165. o.] 37. pontját, a C-424/97. sz. Haim-ügyben 2000. július 4-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-5123. o.] 57. pontját, a C-108/96. sz., Mac Quen és társai ügyben 2001. február 1-jén hozott ítélet [EBHT 2001., I-837. o.] 26. pontját, és a C-243/01. sz., Gambelli és társai ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13031. o.] 64. és 65. pontját).

- 36 E tekintetben elsősorban azt kell megállapítani, hogy az alapügyben szereplő, a reklámozásra vonatkozó szabályozás attól függetlenül alkalmazandó, hogy a szabályozás hatálya alatt álló vállalkozások székhelye melyik tagállamban van.
- 37 Másodsorban, a közegészség védelme közérdeken alapuló kényszerítő oknak minősül, amely az EK 46. cikk (1) bekezdése, és az EK 55. cikkel összefüggésben értelmezett ugyanezen cikk alapján igazolhatja a letelepedés, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását.
- 38 Így az egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi és sebészeti kezelések televíziós reklámozására vonatkozó szabályozás igazolható a közegészség védelmére vonatkozó célkitűzéssel.
- 39 Harmadsorban, a tekintetben, hogy alkalmas-e az alapügyben szereplő jogszabályok által létrehozotthoz hasonló szabályozás a közegészség védelmére vonatkozó célkitűzés megvalósításának biztosítására, megjegyzendő, hogy az orvosi és sebészeti kezelések országos szintű televíziós csatornákon történő reklámozásának tilalmához vezető, ugyanakkor e reklámozás sugárzását a helyi televíziós csatornákon lehetővé tévő rendelkezést bevezető e szabályozás olyan ellentmondást mutat, amelynek igazolását az olasz kormány meg sem kísérelte, és amely ezért nem alkalmas a fent említett, e szabályozás által elérni kívánt célkitűzés megvalósítására.
- 40 Következésképpen megállapítandó, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás nem alkalmas a közegészség védelmére vonatkozó célkitűzés megvaló-

sításának biztosítására, és az EK 43. és EK 49. cikk szerinti igazolatlan korlátozást jelent.

- 41 A fenti megfontolásokra tekintettel az első három kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EK 48. és EK 55. cikkel összefüggésben az EK 43. és EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan szabályozás, amely tiltja az egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi és sebészeti kezelések országos szintű televíziós csatornákon történő reklámozását, de – bizonyos feltételekkel – lehetővé teszi az ilyen reklámozás sugárzását a helyi televíziós csatornákon.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az EK 48. és EK 55. cikkel összefüggésben az EK 43. és EK 49. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan szabályozás, amely tiltja az egészségügyi magánintézményekben végzett orvosi és sebészeti kezelések országos szintű televíziós csatornákon történő reklámozását, de – bizonyos feltételekkel – lehetővé teszi ilyen reklámozás sugárzását a helyi televíziós csatornákon.

Aláírások